

P A S T O R A L E
L A N A Ș T E R E A D O M N U L U I 2 0 2 0

† IOAN,
DIN MILA LUI DUMNEZEU, ARHIEPISCOP AL TIMIȘOAREI
ȘI MITROPOLIT AL BANATULUI

*Iubitului nostru cler, cinului monahal și drept-credincioșilor
creștini, har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl,
iar de la noi, părintească binecuvântare.*

*„Niciodată nu a vorbit un om
așa cum vorbește Acest Om.”
(Ioan 7, 46)*

Iubiții mei fii duhovnicești,

După un an plin de încercări care au lăsat tristețe în inimile tuturor, iată, azi răsare Soarele dreptății peste neamul nostru. Praznicul Nașterii Domnului aduce pace și mângâiere în inimile greu încercate ale fraților noștri. Astăzi S-a născut *Învățătorul cel Bun, Mântuitorul lumii. În niciuna din cărțile Vechiului Testament nu găsim ca vreunei persoane să-i fi spus cineva: „Bunule Învățător”* (Luca 18, 18); pentru iudei doar Legea era bună. Bunătatea desăvârșită este unul din atributele lui Dumnezeu, Căruia ne închinăm noi, creștinii.

Cel Născut azi din Fecioara Maria, în Peștera din Betleem, este Bun ca Dumnezeu desăvârșit, dar absolut bun și ca Om desăvârșit. Hristos întrebă: „Cine dintre voi Mă vedește de păcat?” (Ioan 8, 46), după cum vedem consemnat de către Sfântul Ioan Evanghelistul.

Hristos este „Sfântul” Care, în mod tainic, prin nașterea Sa de la Duhul Sfânt (cf. Luca 1, 35), adică fără păcatul strămoșesc, iar mai târziu, prin viața Sa fără nicio umbră de păcat, va fi „Lumina lumii” (Ioan 8, 12), „Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6). Hristos este Învățătorul desăvârșit al oamenilor și aceasta o deducem din faptul că mulțimile Îl urmau și-L ascultau: „Și aduceau la El pe toți cei ce se aflau în suferințe (...) și El îi vindeca. *Și mulțimi multe mergeau după El*” (Matei 4, 24-25). Atunci, cu miile (cf. Ioan 6, 10), azi, Evanghelia lui Hristos luminează cărarea oricărui om ce se îndreaptă spre Poarta Cerului.

Învățătura lui Hristos se adresează și azi tuturor oamenilor; indiferent de condiția lor socială și, fiind plină de harul iubirii Sale, rămâne vie pentru toate timpurile. Învățătura lui Hristos nu poate fi separată de prezența Sa vie în Biserică, prin Duhul Sfânt. Hristos n-a venit în lume ca un teoretician, ci învățătura Sa era împlinită prin fapte, prin exemplul Său, prin Persoana Sa plină de iubire și bunătate.

Logosul a fost în lume de la începutul creației, atât prin rațiunea lucrurilor, cât și prin persoanele umane care, prin rațiunea lor, descoperă lucrarea lui Dumnezeu Cel viu în lume. În Vechiul Testament vedem o prezență mai clară a lucrării lui Dumnezeu în lumea căzută sub povara păcatului. Prin prooroci, Dumnezeu Își trimite mesajul Său, că timpul așteptării oamenilor de a fi izbăviți din robia păcatului și a morții se apropie de sfârșit, că va veni Mesia.

Vechiul Testament este timpul așteptării întru nădejdea venirii în lume a Mântuitorului. Și iată azi, prin acest Praznic Dumnezeiesc, intrăm în Noul Testament, în timpul „plinirii vremii” (Galateni 4, 4), venirea în lume a Fiului lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos.

Hristos intră astăzi în istorie ca Dumnezeu adevărat și Om adevărat. Hristos sfințește istoria și timpul, dar îl sfințește și pe om. Istoria și timpul nu mai mor, ci intră în plinătatea iubirii lui Dumnezeu. Istoria nu mai rămâne o știință a nefericirii oamenilor, iar timpul se integrează în veșnicie, astfel că mâine este astăzi.

Iubiți fii duhovnicești,

De ce a venit Hristos în această lume?! A venit să caute comoara lui Dumnezeu aici, pe pământ: omul. Omul, comoara lui Dumnezeu, prin păcat a fost furată și ascunsă de moarte *în adânc*. Însă Dumnezeu n-a îngăduit să-I fie furată comoara pentru veșnicie, ci L-a trimis pe Fiul Său în lume să o aducă în Casa Tatălui Ceresc.

Hristos spune: „Mă duc să vă gătesc loc (...). Ca să fiți și voi unde sunt Eu” (Ioan 14, 2-3).

Taina Întrupării Fiului lui Dumnezeu n-a fost înțeleasă de neamul lui Israel, deși de multe veacuri acest popor a fost pregătit prin profeți. Cu adevărat mare este această taină: „Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru slavă” (I Timotei 3, 16).

Fraților, cât de nemărginită este iubirea lui Dumnezeu! Iubirea s-a văzut la crearea lumii și a oamenilor, dar nemărginirea o vedem acum, când Își trimite Fiul în lume să o răscumpere. Omul căzuse în păcat, dar iată că Dumnezeu îi iubește și pe cei păcătoși. I-a iubit și înainte de venirea în lume a Fiului Său, dar și azi, după ce Hristos S-a înălțat la Cer.

Fraților, să nu cădeți în deznădejde că Iisus Hristos ne-a părăsit. El este și acum la cârma Corabiei, a Bisericii, pe care o conduce spre limanul cel liniștit al Împărăției lui Dumnezeu. Hristos l-a iubit și pe tâlharul care era cu El pe Golgota. Și pe tine te iubește, dar arată măcar și tu pocăința tâlharului.

Drept-măritori creștini,

Prin Întruparea Fiului lui Dumnezeu, noi avem în față, de azi, Icoana Dumnezeirii, pe Hristos Domnul: „Acesta este chipul lui Dumnezeu Celui nevăzut, mai înainte născut decât toată făptura” (Coloseni 1, 15). Prin întrupare și dragostea arătată oamenilor am fost zidiți în Hristos: „Pentru că a Lui făptură

suntem, zidiți în Hristos Iisus spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a gătit mai înainte ca să umblăm întru ele” (Efeseni 2, 10).

Iubiților, Mântuitorul vine azi la noi să înceapă în mod văzut lucrarea cea binecuvântată a răscumpărării noastre. Hristos vine aici, la noi, pe pământ, să ne înalțe și pe noi la Cer. Prin Întrupare, Hristos ia de la noi firea omenească și ne oferă firea Lui dumnezeiască, așa cum spune și Sfântul Atanasie cel Mare: „Dumnezeu S-a întrupat, pentru ca noi să ne îndumnezeim”.

Hristos Se face Fiu al Omului, ca pe om să-l facă fiu al lui Dumnezeu: „Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu prin credința în Hristos Iisus” (Galateni 3, 26). Hristos Se face Fiu al Omului, dar rămâne Fiul lui Dumnezeu, Unicul Fiu al lui Dumnezeu: „Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată; Fiul cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut” (Ioan 1, 18). Într-o singură Persoană, Hristos unește două naturi: natura dumnezeiască și natură omenească. Prin această tainică unire, Hristos ajunge să fie Dumnezeu adevărat și Om adevărat în același timp. Fiul lui Dumnezeu S-a făcut frate cu noi. Prin lucrarea tainică a Sfântului Duh se săvârșește în sufletul nostru o naștere de Sus, o naștere la o nouă viață, duhovnicească. Despre această naștere de Sus grăiește Hristos cu Nicodim, când îi spune: „Trebuie să vă nașteți de Sus” (Ioan 3, 7). Taina acestei nașteri de Sus se face prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Sfântul Botez. Dobândind acest har sfințitor, prin care se săvârșește nașterea cea duhovnicească, suntem și noi înfiați de Dumnezeu. Odată născuți de Sus, viața cea duhovnicească a harului trebuie să fie plăcută lui Dumnezeu, prin toate cele ce le facem noi aici, pe pământ. Purtăm în noi, în vase slabe de lut, această comoară prețioasă a harului, pe care l-au dobândit și sfinții, dar îl putem pierde prin săvârșirea de păcate grele. În ultimele Sale clipe pământești, Hristos le spune Apostolilor: „Privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită. Căci duhul este osârduitor, dar trupul este neputincios” (Marcu 14, 38).

Doamne, nu îngădui să vină peste noi ispite pe care să nu le putem trece, ca nu cumva să se stingă flacăra cea vie a harului primit de noi în Taina Sfântului Botez!

Iubiții mei,

Să mărturisim cu toată credința noastră, cu toată inima noastră, că Cel Născut azi în Peștera din Betleem, Întrupat din Fecioara Maria, este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Nu vă lăsați înșelați de cei care vă propovăduiesc ura și dezbinarea dintre frați, de cei care nu grăiesc în numele lui Hristos.

Ați văzut că, de multe ori, istoria și-a greșit drumul. Hristos a venit să ne arate Calea prin care ajungem la Tatăl Ceresc: „Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine” (Ioan 14, 6).

Iubiți credincioși,

Azi, Dumnezeu Tatăl ne oferă ca dar pe Fiul Său, însă din ale Sale brațe nu va lipsi niciodată un dar pentru fiecare dintre noi. Niciodată nu-L vom vedea pe Dumnezeu cu mâinile goale, ele sunt pline de daruri, doar să ne învrednicim să le primim.

Azi, Dumnezeu ne trimite Pâinea vieții, Pâinea cea de Sus, Pâinea nemuririi noastre: „Eu sunt Pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine nu va înseta niciodată” (Ioan 6, 35).

Să facem în viața noastră astfel încât să conjugăm viitorul la timpul prezent, asumându-ne și prezentul și veșnicia. Ne agățăm de aripa firavă a timpului și nu ne suim pe aripa veșniciei. Timpul se frânge, însă veșnicia este dăinuire în iubirea lui Dumnezeu. Hristos vine azi să ne arate drumul către nemărginire.

Fosta mea zi de mâine va fi ieri.

Mă îndrept spre infinit, spre nemărginit și voi fi într-o zi vecin cu infinitul și mă voi odihni sub aripa infinitului. A îmbătrânit și infinitul așteptându-mă.

Timpul a dăltuit în infinit chipul nostru.

Timpul zugrăvește icoane de sfinți pe care le așază în templul infinitului.

Timpul mângâie și sărută icoanele din templul infinitului.

Timpul are și el vârstele lui.

Timpul a încărunțit de atâta curgere și se pregătește și el să se odihnească în veșnicie.

Așa cum timpul își caută odihna în veșnicie, tot așa iubirea este fecioara care Îl caută în această lume pe Mirele Hristos.

Iubiți frați, Fecioara Maria împreună cu Dreptul Iosif s-au retras într-o peșteră din Betleem și de aici începe drumul lacrimilor. Lacrimile Maicii Domnului vor cădea pe drumul pe care vor fugi în Egipt. Și azi, multe mame își spală copiii în lacrimi; mame izgonite din familiile lor. Să fim și noi alături, în aceste timpuri grele, de mamele care nu au unde să se adăpostească sau nu au cu ce să-și hrănească pruncii.

Iubiți frați și surori în Domnul,

Mulțumesc Bunului Dumnezeu că m-a învrednicit să ajung la frățiile voastre prin cuvântul ce cu dragoste vi l-am scris.

Vă urez din inimă ca Sfintele Sărbători: Nașterea Domnului, Anul Nou 2021 și Botezul Domnului să le aveți cu sănătate, liniște deplină, mulțumire sufletească, bună sporire în toate faptele mântuirii.

Fraților, mărturisiți-L tuturor pe Hristos Cel dăruit nouă de Dumnezeu Tatăl.

Să-i aducem cinstire și Fecioarei Maria care L-a legănat pe ale sale brațe pe Fiul lui Dumnezeu.

Hristos Se naște, măriți-L,
Hristos din ceruri, întâmpinați-L,
Hristos pe pământ, înălțați-vă,
Cântați Domnului tot pământul!

Rămâneți în iubirea Pruncului Iisus. Doamne, Iisuse, și în țara mea se află o peșteră. Rogu-Te, vino să Te naști în ea!

Al vostru al tuturor, de tot binele voitor și rugător către Pruncul Iisus,

† IOAN

Arhiepiscop al Timișoarei și Mitropolit al Banatului